

FAKTOR RADOSTI

Původně jsme chtěli použít titulek „Patinovaný Pivovarský Pomocník“, ale to by nebylo výstižné. Pomocník pomůže, a to je všechno. Na návštěvě u Richarda „Harleye“ jsme se přesvědčili, že žádný stroj (a že jich tam je!) nemá funkci pouhého pomocníka...

Jedna z prvních věcí, co na „Apači“ padnou do oka, jsou velké a vysoké pneumatiky. Majitel evidentně pochopil, že light truck, plazící se při zemi, je nejen nepraktický, ale navíc i nehezký...

Zespu je Apache lepší než v dobách svého zrodu. Všechno je kompletně zgenerálkované, opatřené ochranným nástřikem a přezkoušené. Pick-up ročníku '59 je nemyslitelný bez tuhé zadní nápravy a listových per

Kombinovaný přístroj ve tvaru trojúhelníkového výřezu slavil premiéru v řadě Bel Air 1955 a současně se objevil i jako novinka v pick-upech Chevrolet stejného modelového ročníku

Harleye a samé Harleye... Snad vše, co kdy spatřilo světlo světa z rukou proslulé americké dvojice. A nejen klasické dunící vidlicové dvouválce, také malé kubatury, policejní verze, třikolka Servi-car, extravzácný exemplář XA s motorem typu boxer, určený do bojů proti Rommelovým „Afrikakorps“, suvenýry, cedule, čerpací stojany, jízdni kola, tužky, drobnosti i velké věci, například litinový sloup z Route 66...

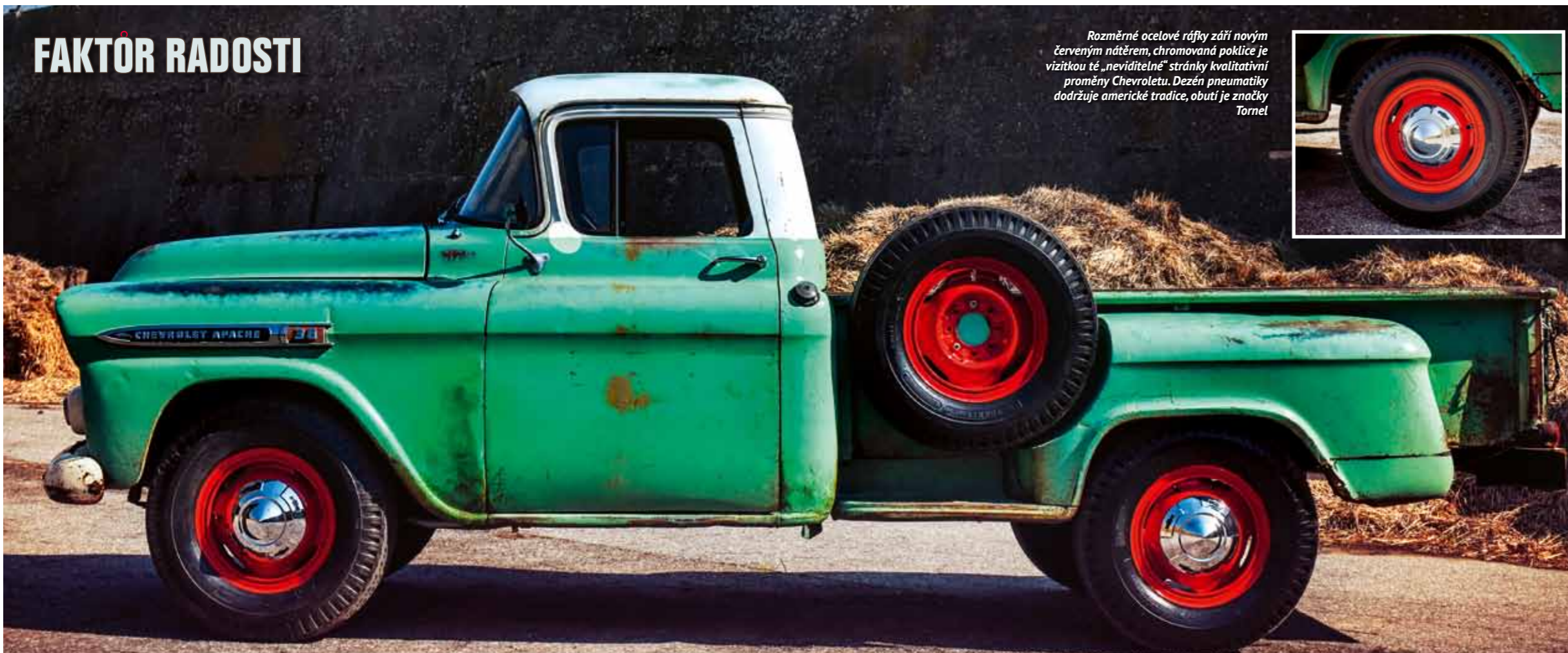
Na něco jsme zapomněli? My možná, ale Richard ne, tutově to tam najdete... A vedle motocyklů čtyřkoloví krasavci: krásný Chevrolet Six, jímž slavná americká značka dala „Good Bye“ malým čtyřválcům a postavila se konkurenčnímu „Áčku“ Henryho Forda, červenobílý pick-up International a spousta dalších strojů... Ale ať hledáme sebevíc, objekt, kvůli němuž jsme přijeli, tady

nevidíme. „Tady je ten pracant,“ říká Richard a vede nás kolem objektu. A už stojíme proti usměvavé čtyřoké masce, která se dovede dívat moudře, jak se sluší na „pána v letech“, ale i šibalsky. A je

Vnitřní strana dveří bez žalounění, i to je jedna z tváří amerického pracanta. Třebaže existovaly komfortní příplatkové položky, na farmách se považovaly za zbytečné vyhazování peněz

FAKTOR RADOSTI

Rozměrné ocelové ráfky září novým červeným nátěrem, chromovaná poklice je vřítinou té „neviditelné“ stránky kvalitativní proměny Chevroletu. Dezén pneumatiky dodržuje americké tradice, obutí je značky Tornel

Bez bižuterie by byl na Apache smutný pohled. Takhle každý hned ví, o který model se jedná, a navíc zjistí základní číslo řady

Nové písty, kroužky, šály, hydroštelý... Řadový šestiválec Thriftmaster dostal tu nejlepší péči, jakou si jen mohl přát

vysoko! Konečně! Konečně někdo pochopil, že nákladák musí mít pořádná kola. Sympatie vyhrávají na celé čáře! Obcházíme pick-up, který kdysi dávno dostal do vínku jméno indiánského kmene...

Může automobil působit jako dvě rozličné polarity v jednom celku? Jako obě strany Mésíce? Ano, jistěže... Nebudeme vám předstírat opak, dávno víme, že zelenobílý Chevy prošel léčebnou

kúrou u firmy Restorations.cz. A co nám k tomu řekne restaurátor? „Tak Chevyho jsme tady měli asi tři měsíce. Když přijel, byl opotřebovaný hlavně po technické stránce. To byl také základ celé renovace, protože karosérie jsme se dotknout nemohli.“ Dozvídáme se, že kdosi v Americe už před nějakým časem chtěl zachovat sluncem vyšisované a povrchovou korozí poznamenané plochy spolu s odřeninami, protože se s farmářským nákladákem život většinou nemazlí. Ovšem přistoupil k tomu naprosto spontánně (nechce se nám říct přímo „blbě“ ☺), protože celou karosérii doslova polil transparentním lakem. Ten ale

v momentě udělal oka, což znamená, že podklad nebyl dokonale odmaštěný. „Tak jsem Richardovi řekl, že má dvě možnosti: buď to celý necháme tak, jak je, nebo tu transparentní vrstvu strhneme, ale včetně veškerých nátěrů a zůstane jen holý kov. Pak by to ovšem byla leštěnka,“ doplňuje majitel Restorations.cz. Jaká byla Richardova reakce, je vidět na první pohled. Takže parta z renovační dílny dala do kupy celý spodek s kompletní mechanikou, klempířsky opravila prorezlá místa na karosérii a tato následně opatřila finální povrchovou úpravou pomocí airbrushu, aby dokonale „splynula“ s původní patinou karoserie. Generálce

neunikl ani motor, který měl sice příjemný chod, ale byl dost zanedbaný. Dostal nové písty, kroužky, šály, hydraulická zdvihátka a samozřejmě kompletní přetěsnění plus finiš. Při pohledu zespodu máte pocit, že tohle auto právě sjelo z linky, je vidět, že od malých šroubků až po kusy železa je zreparované úplně všechno. A perlička od Richarda: „To není a nebude žádný showcar, ale dělník pro radost. Musí snést pracovní kombinézu a zablácený boty! Takže na podlaze bude guma, na sedačku jsme sehnali pravou tmavozelenou koženku, jakou se kdysi čalounila vlaková kupé ve druhé vozové třídě! Pamatujete?“ Jak by ne!

Light truckům Chevrolet a pick-upům všeobecně jsme loni věnovali celé speciální číslo (4/20). Je tedy zbytečné zacházet do podrobností, postačí základní fakta: Apache patří do generace Task Force, která debutovala v roce 1955. Přinesl zcela novou karosérii ve stylu osobní produkce a celou řadu agregátů včetně V8. Počínaje modelovým rokem 1958 dostala před dvě dvojice reflektorů, základním modelem byl samozřejmě dvoudveřový pick-up s otevíracím zadním čelem nákladového prostoru. V továrním provedení se Apache dodával výlučně s pohonem zadních kol, na konfiguraci 4x4 jej přestavovala firma NA-

PCO. Rok 1960 byl pro tuhle generaci rokem posledním. Budoucí zákazník mohl volit nejen prvky výbavy, ale i druh převodovky a délku rozvoru. Pod kapotou „našeho“ Apache se skrývá šestiválec Thriftmaster s objemem 235 cu.i. (3,9 litru), spojený s manuální třístupňovou převodovkou. Jako natažená ruka k pozdravu se nám jeví mohutná, dlouhá a ohnutá řadící páka, nástroj pro chlapa, žádné šidítko pro rozměklou generaci mileniálů. A když už jsme u té „Apači“ inventory, dodejme, že zelený pick-up má nosnost ¾ tuny, a jedná se o model 3E/Série 3600 s rozvorem 123,25 palce.

A teď už dáme zase slovo Richardovi: „Chvíli to trvalo, než jsem se dostal k americkým. Je mi čtyřiapadesát, a asi jako každé kluk jsem začínal na všech mopedech a motorkách, co tu jezdily, pak už samozřejmě auta – taky všechno možný. Ale ameriky, ty se mi líbily už od malička.“ Dál se dozvídáme, že Richard měl v jedné věci velkou kliku: příbuzní ze Států mu posílali časopisy o autech a motocyklech, a to byl pro mladého kluka, co se mu líbí Harleye a rozložitě cruisery, hotový ráj. „Měl jsem rád hlavně malé nákladáky a mám je rád pořád,“ pokračuje majitel Apache: „Líbily se mi všechny, ale postupně z toho vykristalizoval právě tenhle Chevrolet, protože má krásný tvary venku i uvnitř. Připadá mi nejhezčí, tak jsem si ho konečně dopřál.“ Na otázku, co znamená to „konečně“, se zpoza volantů zeleného pick-upu ozve: „Apache jsem si nechal až nakonec. Dlouho jsem se na něj těšil, ale nechal jsem si ho přivést až před čtyřmi roky. Je to můj vlastní dárek k padesátinám.“

Když restaurátoři spatřili obnažený rám, bylo jasné, že půjde o kompletní repasi. Bez ní by Chevy dlouho nepřežil. Jak je vidět z fotek, i ložná plocha se dočkala nové dřevěné podlahy

Všechno ven! Motor sice běžel, ale kolik by toho ještě najezdil? Desítky nových součástek a profesionální kompletace zajistí takový chod, že by se i samotní kontroloři kvality GM podivili...

FAKTOR RADOSTI

Při pohledu na lak, sedřený a vyšisovaný sluncem, nemůžete očekávat kabínu čalouněnou kůží Conolly. Interiér je čistě pracovní a takový už zůstane, můžete sem i přímo z pole nebo blátivé cesty

lidí, co třeba něco takového vidí poprvé, ale i od motorkářů, kteří mívají dotazy hodně svérázný. Takže ví víc, než 90 % amerických Harleyářů.“ Richardova manželka denně mnoho hodin kouká na monitor, takže má všechnu starou techniku jako koníček. „Větší podporu nemá snad nikdo a já jsem jí za to všechno moc vděčný,“ nestydí se sympaták Richard projevít trochu chlupáckého dojetí...

Chevrolet, který se nebojí na sebe nechat naložit pivovarské sudy, se pomalu rozjíždí a vytáčí čestné kolečko kolem nás. Perfektně seřízená šestka si brouká, v karosérii to sem tam zaskřípe, zavrzá, ale to bereme jako čtení z kroniky života. A tak pomalu přichází čas na nějakou krátkou rekapitulaci všeho, co Richard vybudoval, samozřejmě v jeho vlastním podání: „Víte, pro mě je tohle obrovská srdcovka.“

Díky, Richarde, pro nás taky, a doufáme, až dozraje čas, až zkratne virus a umoudří se vláda, že se všichni znovu sejdem u tebe, abychom si přitukli na zdraví strojů, co tu máš, i všech vás, co se o ně starají.

Text: J.F.K.

Foto: Monika Vejvodová

Zářivá modř rozjasňuje prostor pod kapotou a přesně vymezuje místa odborných zásahů. To, že celý agregát podstoupil životadárnou léčebnou kúru, umožní předat jej dalším generacím v pojezdém stavu

palubky, která by mohla vyprávět... Máme pocit, že uchopením velkého volantu nebo ohlazením hlavice páky se majitel může vrátit do minulosti a číst si v prastaré duši pick-upu jako v otevřené knize.

Každý majitel starožitného auta (o muzeu nemluvě) by se měl těšit podpoře rodiny... „Manželka muzeem provádí návštěvníky, takže musí vědět všechno, musí znát odpovědi nejen na otázky

Dva páry světlometů dostal light truck Chevy počínaje ročníkem 1958. Původně bíle lakovaný nárazník dnes nese šrámy a stopy mnoha „soubojů“. To, že dodnes žije, znamená, že se nevzdal. A to je moc fajn

Richard říká, že položit dlaň na volant nebo nějakou původní část přístrojovky je jako číst si v kronice let minulých. Až přijedete do jeho muzea, zkuste to také, třeba se podobně vnímání historie podaří i vám...

Zvedáme těžkou zaoblenou kapotu a tady začíná jiný svět. Všechno je jak má být, uvedeno do původního

stavu, jako před šedesáti lety... Nedá nám ale spát ta řadová šestka – v době, kdy malé motory létají šmahem do kopřiv a předky úpějí pod tíhou implantovaných véosmiček... Richarde, proč tedy ten šestiválec? „Já mám samý šestiválec, i ten Chevy, i International, a ještě mám šestiválcovou válečnou Dočku WC, ta už je rok koupená ve Švýcarsku, ale kvůli té zatracené covid blokadě ji pořád nemůžu přivést. Tenhle Weapon Carrier je pocta tátovi, který byl voják. Mám šestiválec rád, líbí se mi jejich architektura i zvuk.“

Kolem nás jsou všude muzejní exponáty, takže nás samozřejmě zajímá, co svatostánek legendární značky nabízí k vidění: „Je tady kompletní historie H-D, tak kompletní, jaká jen může být,“ vychrlil ze sebe Richard. „Ale máme tu i konkurenčního Indiana, a auta, který jste viděli. A mraky a mraky souvisejících věcí.“ Ptáme se na budoucnost muzea a vlastně i celé kolekce. Richardova odpověď je jednoznačná. Nakupovací fáze u něj skončila, auta, která chtěl, už má, a těch pár chybějících kousků

z dílny H-D je dneska už finančně nedostupných. Vycházíme na světlo, kde nás čeká Apache, mlčenlivý jako jeho indiánský jmenovec během rozjímání Rady starších. „Podívejte se na ten vnitřek, ten je úžasný,“ dotýká se Richard rukou i slovem

V řadách Harleyů najdete neznámé, ale i ty nejslavnější civilní a vojenské stroje, vhodné pro sólo jízdu i sidecar, a spoustu pamětihodností. Tyhle fotky berte jako závazný příslib reportáže z muzea Richarda „Harleye“

CHEVROLET 3600 APACHE STEPSIDE 3/4 TON 1959

Koncepcie: motor vpředu podél, pohon zadních kol * **Karosérie:** ocelová rámová, dvoudveřový třímístný pick-up * **Rozměry:** rozvor 3.131 mm, délka 4.990 mm, šířka 1.820 mm, výška 2.040 mm * **Hmotnost:** 1.650 kg * **Nosnost:** 750 kg * **Motor:** benzínový R6-OHV GM Thriftmaster Six, 235 cu.i., 3.859 cm³, 135 koní při 4.000 ot/min, 293 Nm při 2.400 ot/min, vrtání x zdvih 90,42 x 100,08 mm, kompresní poměr 8,25:1, karburátor Rochester two-barrel * **Převodovka:** manuální třístupňová, řazení na podlaze, suchá spojka * **Přední náprava:** tuhá, poloeliptické listové odpružení, teleskopické tlumiče * **Zadní náprava:** tuhá, poloeliptické listové odpružení, teleskopické tlumiče * **Brzdy:** na všech kolech bubnové * **Kola:** ocelové ráfky s chromovanými poklicemi 6 x 17", rezerva na levé bočnici * **Pneumatiky:** Tornel 7,50 x 17" * **Cena (v roce 1958):** od 2.132 USD